

[Ømann.]

det at gennemføre sådan noget er at stikke befolkningen blå i øjnene; det vil vi ikke medvirke til. Jeg synes, det havde anstået regeringspartierne bedst, om man havde formået ministeren til at tage dette lovforslag tilbage.

Sigsgaard: Må jeg først lige nævne en detalje, som vist ikke rigtig har været taget frem endnu. Det fremgår af noget af udvalgs materialet — jeg tror, det er højesteretssagfører Klerks artikel i Børsen — at bestemmelsen om, at udbyttet skal ses i forhold til det, man kalder egenkapitalen, og som det er lidt svært at definere, vil medføre et kolossalt administrativt arbejde. Vi vil altså på grund af denne bestemmelse også på dette område få papirbjerge, som kunne have været undgået.

Jeg nævner den lille detalje, fordi det er noget, der går igen lovforslag efter lovforslag, disse papirbjerge, denne administrationsbyrde, der bliver læsset på, næsten hver eneste gang der bliver lavet en ny lov. Tit er det jo overflødigt, og det er det altså i dette tilfælde. Hvis nemlig bestemmelsen om, at udbyttet gerne må stige, når det bare var mindre end 5 pct. af egenkapitalen sidste år, var udeladt, så ville man undgå i hvert fald en væsentlig del af papirdyngerne. Men hvis den bestemmelse var udeladt, ville jo en række store selskaber blive ramt af loven. Det bliver de ikke nu. Spritfabrikkerne og Den kgl. Porcelainsfabrik kan uanset loven sætte deres udbytte op med 25 pct. Ålborg Portland Cement kan sætte det 40 pct. op. KTAS kan sætte det 60 pct. op. F. L. Smidth kan sætte det 70 pct. op. Bing & Grøndahl kan sætte det 100 pct. op, og det kan Atlas også. Det er alle sammen selskaber, der går særdeles glimrende. De berøres altså ikke af denne lov.

Så kan ministeren påstå, at det kun er rimeligt, at udbyttet er 5 pct. af egenkapitalen, men det er bare overhovedet ikke det, sagen drejer sig om; disse rimelighedsbetragtninger var ministeren også inde på under førstebehandlingen, så vidt jeg husker. Sagen er jo, at ministeren kommer med en lov, der praktisk talt ingen virkning får, og som også har været karakteriseret af andre ordførere; det er det, der er det væsentlige, det er det, man skal hæfte sig ved.

Netop for at få den gjort så virkningsløs som muligt er bestemmelsen om papirbjergget indføjet, nemlig bestemmelsen om, at man skal se udbyttet sammenholdt med egenkapitalen, som man stadig væk ikke har en klar definition af. Det kan juristerne så sidde og tygge på, lige så længe som loven kommer til at virke, og det vil blive svært at finde ud af.

Ministeren kommer altså med en lov, der giver mange store selskabers aktionærer lov til at tjene 50 pct. eller 100 pct. mere end sidste år, samtidig med at ministeren og regeringen har tordnet imod lønarbejderne for at holde dem nede på 3-4 pct. om året. Det er jo først og fremmest de store selskaber, lovforslaget vil skåne. Af ministerens egne oplysninger til udvalget fremgår det ved lidt hovedregning — for her ser vi jo det, som vi så tit er opmærksom på, at de sammenregninger, sammenlægninger o. s. v., der skal foretages, for at man rigtig kan få udbytte af de tal, man får fra ministerierne, ikke er foretaget, sådan at den læser, der ikke har så megen tid til sin rådighed, siger tallene ikke så forfærdelig meget, for ham er det ét stort virvar, men jeg har haft lidt tid til min rådighed og har regnet på ministerens tal — altså af disse tal fremgår det, at de børsnoterede selskaber, der uanset loven kan sætte deres udbytte i vejret, tilsammen råder over en egenkapital udregnet på ministerens måde på 8 milliarder kr., medens de selskaber af de børsnoterede, der rammes af loven, kun har en samlet egenkapital på 2,5 milliard kr.

Det fremgår også — igen ved lidt hovedregning — at de ramte selskabers egenkapital gennemsnitlig er på 83 mill. kr., medens de selskaber, der går ram forbi, og som kan forøge deres udbytter f. eks. med de procenter, jeg nævnte før, har en gennemsnitlig egenkapital på 114 mill. kr.

Men så viser det sig, at de selskaber, jeg her har kaldt de ramte selskaber, hvis vi holder os til de børsnoterede, altså dem med den samlede egenkapital på 2,5 milliard kr., over for dem, der ikke bliver ramt, med de 8 milliarder kr., måske alligevel ikke bliver ramt. Mange selskaber har jo først bestemt udbytteprocenten for sidste regnskabsår efter lovforslagets fremsættelse, og hvis de gerne vil udbetale f. eks. 20 pct. i udbytte for 1971, har de kunnet få lov til det, når de